
Aksel Vilhelmson Johannesen (Indlæg)

Fru præsident, ærede kolleger, kære nordiske venner.

”Jeg elsker dig, svimlende, skønne sted/ Jeg elsker dig over alt på jorden/
Du er min sjæl og du er mit vid -/ Min hjerne og mit hjerte, du er Norden.”

Denne tekst er fra den nordiske hymne ”Nordica”, som blev sunget inderligt i Tórshavn den 29. juli på Færøernes nationaldag. Iført nationaldragt stod jeg uden for det færøske parlament sammen med mine politiske kolleger. Vi havde været til gudstjeneste og lyttede nu til det store kor, som traditionen tro synger færøske sangskatte, inden Lagtingets åbning. Et par tusind færinger stod omkring os. Seancen var højtidelig, og vejret typisk færøsk: Regnen silede ned til overflod.

Hvorfor vælger man at synge en kedelig hyldest til Norden på Færøernes nationaldag? Forklaringen er simpel: Færingerne har taget ”Nordica” til sig. Den giver genklang på Færøerne, for den nordiske identitet og de nordiske værdier er en indgroet del af færøsk identitet og færøske værdier. I folkemængden denne regnvåde lørdag kunne jeg tydeligt mærke glæden ved at eksistere som nation og som en del af Norden.

I disse brydningstider har de nordiske lande brug for at hylde det, som binder os sammen. Det er godt, at grænsehindringer er øverst på dagordenen. Personligt synes jeg dog, at vi fokuserer for lidt på betydningen af at lære hinandens sprog. Sproget er måske det vigtigste redskab til at bryde grænsehindringer ned med. Vi siger, at Norden er cool. Jeg synes ikke, at det cool, at mange i generationerne under 40 år ikke kan forstå et andet nordisk sprog end deres modersmål.

Hvis vi skal studere og arbejde i hinandens lande, må vi også kunne forstå sproget. De nordiske regeringer må tage ansvar for, at vores børn lærer at anvende Nordens sprog ordentligt, og det nordiske samarbejde må sikre, at vi har ressourcer til at holde fast i at bruge nordiske sprog i det nordiske samarbejde. Jeg mener ikke, at vi kan tale om et ægte tillidsfuldt fællesskab, hvis vi må tale engelsk for at forstå hinanden.

Et tillidsfuldt fællesskab er afgørende for den nordiske sammenhængskraft. Det viser sig, at de nordiske lande har det højeste niveau af social tillid i hele verden. Vi har en indgroet tillid til, at alle bidrager til fællesskabet, at vore skattepenge bliver brugt fornuftigt. Vi har tillid til, at myndighederne agerer retfærdigt. På Fæøerne har vi også grundlæggende tillid til hinanden. Mange låser hverken bilen eller huset, og børnene sover udenfor i barnevogn. Vi har indrettet vores samfund således, at det både forudsætter og fremmer social tillid.

Vi må dog ikke være så blåøjede, at vi tager det for givet, at samme sociale tillid vil eksistere om 100 år. Jeg forstår godt, at vores borgere bliver bekymrede, når ny og billigere arbejdskraft erstatter den hjemlige arbejdskraft. Jeg forstår godt, at mange blive skuffede, når de opdager, at de ikke får gavn af globaliseringen, men står tilbage som taberne. Når terror foregår der, hvor vi færdes dagligt, er det forståeligt, at vi bliver decideret bange. Når tilpas mange borgere begynder at føle sig uden for grænserne af fællesskabet og politikerne ikke tager deres situation seriøst, kommer mismodet snigende.

Dette medfører, at vores sociale tillid, vores samfundsmæssige fundament bliver truet. Det kan ikke udelukkes, at kommende generationer vil betragte vores frie samfund og nordiske samarbejde som et romantisk relik manifestet i en snart glemt nordisk hymne. Vi bliver derfor nødt til at tage utilfredsheden i vore egne lande til os. Vi må bruge tid på at forstå den sociale tillid og at genskabe den de steder, hvor den er ved at forvitte.

På samme tid må vi have tillid til, at det samfund, som vi i flere hundrede år har kæmpet for at bygge op, og de grænser, som vi har brudt ned undervejs, er en nødvendighed.

Det nordiske samarbejde er nødvendigt ikke blot for os i Norden, men også for verden. Tak.

Tietoja

Puheen numero

4

Laji

Indlæg

Henkilö

[Aksel Vilhelmson Johannesen](#)

Speaker role

Lagmand, Færøerne

Päivämäärä

31.10.17 17:04